

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

DUBEN 2004 *** ROČNÍK V.*** ČÍSLO 4

Citát inspirující:

Je to něco krásného a mučivého. Především je třeba se zamilovat - do námětu. Vážít tu lásku, zkoušet ji, rozhodovat se. Pak ovšem, když už jste v té lásce ztraceni, škrátáte, ničíte, přepisujete. Když vyjde kritika o níž i přísný kritik o nás vydá dobré svědectví, nastane velké uvolnění, skoro opilá radost, útěcha za všechno. Ale vždy to tak nevyjde. A pak je v nás zachmužené mlčení.

František Kožík

vrátím se
na vlnách
bouřlivých vod
vrátím se
k rozkvetlým
jívám

Pavel Zeman
Pavel Zeman

do dubnových hromů
vetknu bod:
místo
kde sám jen
často bývám

Tušení jara
Tušení jara

KOBŘÍ UŠTKNUTÍ

Poslední Kobra spravila mi náladu, i když nebyla špatná (nálada), Hanička udělala puding s piškoty silně pokapanými rumem. Čokoládovej. Důvod tohoto zcela výjimečného stavu, byl v tom, že Kobra je přesně to, co noviny mají být. Provokuje a vzbuzuje touhu psát. Však se v dalších řádcích někteří autoři najdou: Vole! Máš štěstí že seš novinář a ty jsou prej chráněný. A taky tě trochu chrání mládí. Neboť vy mladí jste ještě hloupí, jak říkáme my staří. Až zmoudříš, zvíš, že mezi starobními důchodci je nejvíc pedofilů a že u některých ta jejich vášeň vede až k ublížení na zdraví. Pedofilové, pardon, starobní důchodci jsou tak zvrhlí, že i píšou. Brrr. Jestli si někdo myslí, že starobní důchodec má víc času, tak tuze se mýlí. Jen sledování malých holčiček (i větších) zabere tolik času, že už skoro ani není možnost o tom psát.

Nevím, jak to napsat, ale přečetl jsem si v tý Kobře pod lupou verše, které mne utvrdily, jak je dobrý, že někteří autoři nepišou moc. Dokonce tvrdí, že nepišou vůbec. Když pak totiž něco napíšou, tak z těch nemnoha slov, co jim zbyly sestavějí verše ... radši toho nechám, on by autor zpsychnul. Ani slůvko zbytečné. A ta napsaná – sedí.

Stala se Kobra i jakýmsi deníčkem, zpovědníčkem a je to dobře, svědčí to o důvěře v ní. Té důvěře vážím si i jako čtenář. Najednou vzpomínám si na Vaculíka Ludvíka jak razí v psaní onen trend sdělit čtenářovi i své nejintimnější pocity (i skutky). Ale k obsahu: Pocit únavy u mladého člověka. Syndrom dnešní doby. Tak si toho tolik neber, vole. Chce se říct. Souhlasím, že to nejde. Jedem v tom vlaku a pádlo nedaří se komusi předat.

Ale faktografie: touha po nemocnici – bacha. Křesťani tomu říkají rouhání. Ostatně nejkřivější lůžka jsou na psychiatrii. A tak zbývá, co autorka zajisté používá, ale nenapsala. Zeleň roslá. Venek, les, meze, povětrí. Jen při sjezdu z Prachova projde se několika pásmi vůní, slastného proudění tepla a chladu ... A vypsát se z toho? To ostatně autorka svým činem dokazuje.

Přestat fňukat

O tom, jak ti mladí ... To je realita. My jsme byli lepší, zodpovědnější, sečtější ... Blbost. Byli jsme jiní. Úměrně „technologickému pokroku“ dané doby. Souhlasím, že průzkum odhalil by katastrofální neznalost žáků i studentů o nedávné historii, o událostech, které jsou nám svaté. Oni to nepotřebujou. Oni žijí něčím jiným. Hudrání pomůže nám toliko k tomu, že si dokážeme (sami pro sebe) jak my jsme dobří. Leč – věci to nepomůže. Takže?

Nepomůže ani obrozenecké osvětářství. Na to jsou hákliví. Jako neodstraní zločinnost ve škole montování protizbraňových rámu do škol a policejní kontroly. Vhodnou formou nabídnout alternativu k Bleskům a Milágrosám (hrdinka seriálu na Primě, nebo Nově?). Oni si svou cestu k moudru musejí najít sami. My je můžeme, jen velmi taktně směřovat. Upozornit, že ta druhá

cesta je, ale nedláždit ji moc. Křoví trochu na začátku vysekát, by cesta byla vidět a lákala.

Vůbec nejužasnější je, podaří-li se „týnejgry“ do věci zatáhnout. Když oni sami bádají a pak o výsledku vykoumaného promluví, aniž bychom jim do toho kecali. Projekty o Valdštejnově době, projekt zmizelí sousedé, cestička do školy jsou důkazem, že to jde. Slyšel jsem gymnazisty, jak prováděli v historických stavbách. Viděl jsem je v koleji hrát divadlo, které si sami napsali. Slyšel výklad devátáků pro své spolužáky na výstavě o Židech. Oni díky tomu tu událost, tu dobu úžasně poznali. Mluvím jen o jedné z mnoha cest.

Další otevřel Václav, když hovoří o knihách. Tady považují za jeden z hlavních úkolů vhodnou formu propagace. Upozornění na kvalitní věci, byť nekomerční. Vybírat z čeho je. Bohužel tu media mají dluh. prochor

P.S. Omlouvám se všem, kteří čekali na můj úvodník marně, ale myslím si, že Prochor mě tentokrát skvěle zastoupil a navíc, nerad bych se v úvodnících opakoval, takže pokud máte vy nějaký námět na úvodník, neváhejte a třeba v příštím čísle to můžete být vy, kdo se na straně dvě na nás budete smát. Václav

ČTENÍ V LIBOSADĚ

V podvečer na 1.máje se v Libosadě koná čtení vlastních textů, autoři jsou vítáni. Další informace (a přihlášení) u Prochora. Václav

ČAJ POČTVRTÉ

Na titulní stránce čtvrtého čísla ČAJe pro chvíle pohody zve čtenáře Josef Jindra na procházku do Veseckého Plakánku (viz stejnojmenná báseň). I tentokrát je v Čaji převaha prózy. Poezii zastupuje pouze vzpomínaný Josef Jindra. Vedle tří kratších příspěvků (Renata Šťastná – fejetonky, Bohumír Procházka – O libáňském vodníkovi a Zlata Zákoutská – Vánoční intermezzo) číslu vévodí úryvek delší povídky Václava France *Atentát na senátora Murdycha* (próza získala na loňské Šrámkově Sobotce ocenění).

Hosté tentokrát zastoupeni nejsou, neboť jedna mladá autorka původně příspěvek slíbila, ale nedodala. A tak jediným nečlenem LISu je tentokrát nám již známý „klasik“ Jozef dřevník Borovský (jeho práce vyšla v ČAJi číslo 1) s povídkou *Machometáni*, ve které nás varuje před hrozícím nebezpečím neboť: „... *Machometáci zas vystrkují rohy! Tasí svoje šavle, brojí a výpady připravují!*“

Takže si užijte chvíle pohody nad Čajem (Časopis autorů Jičínka) č. 4 a zasílejte svoje příspěvky do čísla pátého, které by mělo vyjít v říjnu letošního roku (možná již s novou grafickou úpravou). Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ...

MILUJ MĚ VÍC

Miluj mě víc je povídková kniha, do které přispěla desítky autorů a autorek z iniciativy nakladatelství Listen. Redaktoři tohoto nakladatelství požádali několik úspěšných autorů (a jednoho autora neznámého) o milostný příběh, povídku. Základem však musí být značný věkový rozdíl obou partnerů.

Koho mezi desítkou autorů nalezneme? Je zde Michal Viewegh, Iva Pekárková, Jiří Kratochvíl, Jiří Suchý, Daniela Fischerová, Zdeněk Jizera Vonásek, Igor Chaun, Lenka Procházková, Jaroslav Vejvoda a Petr Šabach.

Láska je téma věčné a jak píše v úvodu své povídky Lenka Procházková : *Pokud se vám bude zdát, že tahle povídka není milostná, pak vás ujišťuji, že je, lásku i když jen platonickou může prožívat i sklerotický stařík čekající na svoji mladou pošťáčku. Líbila se mně i povídka Petra Šabacha, kdy naopak prožívá první lásku žáka, kterého osloví idol z vyšší třídy a on není připraven opětovat lásku fyzickou, ale vše nakonec skončí jinak. Zaujal mě i Jiří Suchý s povídkou Neobyčejný příběh, kdy starý pán potká na vycházce se psem Punťou dívku Kateřinu a co z toho všechno vzejde. Povídka Jiřího Kratochvíla Dame de coeur vypráví příběh spisovatele, který se ve zralém věku sejde s mladou ženou, také začínající autorkou. Vzpomíná před ní na svoji dávnou lásku, mladou učitelku češtiny. Jejich vztah začal nad literárními texty a skončil v jejím bytě. Učitelka náhle zmizí mladíkovi z očí, ale ... ona dívka je její a tím i spisovatelovou vnučkou, čímž se vysvětluje ono záhadné zmizení před desítkami let.*

Příběhy jsou to zajímavé, a tak mě napadlo, co kdybychom si i v LISu dali nějaký námět a po svém jej zpracovali.

Václav

Snímek Jany Benešové, se vracím k autorskému čtení LISu, které se konalo 10.března 2004 v Jičíně pro nevidomé a slabozraké.

DOKOŘÁN – ČASOPIS OBCE SPISOVATELŮ

Obec spisovatelů vydává svůj vlastní časopis DOKOŘÁN s periodicitou přibližně jednou za čtvrt roku. S jeho obsahem se můžete seznámit na www.obecspisovatelu.cz. Jeho poslední číslo (38) uvádí celou řadu zajímavostí ze života tohoto literárního sdružení. Tak například odpovědi na anketní otázku: Trpíte při psaní autocenzurou? Našel jsem zde i článek Pavlína Kubíkové o setkání autorů Klubu literatury faktu ve starých Hradech, vzpomínku Karla Trinkewitze na Josefa Hiršala, rozhovor Marie Rút Křížkové s Rudolfem Matysem o porotcování literárních soutěží, především o Ortenově Kutné Hoře (je zde zmínka i o Šrámkově Sobotce). Vedle dalších zajímavostí jsou zde informace o literárních setkáních (např. Jaroslav Schnerch o brumovských akcích), soutěžích a dalších důležitých kontaktech. Všechno to, ale i spoustu dalšího čtení, můžete najít na výše uvedených stránkách. Václav

SVĚT KNIHY PRAHA 2004

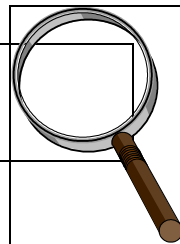
Ve dnech 6.-9.května 2004 se v Praze koná 10. mezinárodní knižní veletrh Svět knihy, tentokrát na téma : Literatura jako zdroj inspirace. Centrální expozice bude věnována Irsku, Skotsku a Walesu jako regionu společné historie a dynamické současnosti.

Veletrh se koná v Průmyslovém paláci na Výstavišti Praha. Celková výstavní plocha paláce je 10 000 čtverečních metrů, výstaviště však umožňuje další flexibilní řešení větších výstavních ploch. Mezinárodní knižní veletrh Svět knihy patří k těm regionálním veletrhům, které jsou zaměřeny na vyváženou komerční i kulturní prezentaci. První den veletrhu je kontraktačním dnem, určeným pouze pro odbornou veřejnost a zástupce tisku. Každý rok se hlavní pořadatel veletrhu - Svaz českých knihkopců a nakladatelů - a jeho produkční firma Svět knihy, s.r.o. snaží zajistit co největší návštěvnost ze strany knihkopců, knihovníků, informačních pracovníků, literárních agentů, zástupců nakladatelství i tiskáren.

Veletrh Svět knihy je velmi populární mezi čtenářskou veřejností. Těm pořadatelé nabízejí řadu programů - odborných seminářů a konferencí, ale i setkání se spisovateli a autorská čtení, prezentace nakladatelských domů, oceňování edičních a tvůrčích počínů. Takže doporučuji LISákům navštívit Prahu ! Bližší informace na www.svetknihy.cz.

Podle výše uvedených stránek připravil Václav

LIS POD LUPOU aneb SEDM PÁDNÝCH (či pádových) OTÁZEK

Tentokrát s: **Jarmilou NOVOTNOU**

Všechno, co jednou člověk na sebe prozradí, bude použito proti němu, a proto se pokusím mlžit tak, aby vše co na sebe řeknu, mohla být pravda i nepravda.

1) Jaká jsi byla v dětství čtenářka a co jsi četla?

Podle dnešních měřítek jsem byla hyperaktivní dítě, nebavilo mě sedět a tiše si číst. Dětské knihy mě nezajímaly vůbec. Například jsem nechápala, proč se Slepíčka snaží zachránit Kohoutka, když si může najít jiného, méně lakomého. Začala jsem pravidelně číst poměrně pozdě, nejdříve Foglarovky a v patnácti u mě četba Remarquem propukla naplno. Načerpala jsem spoustu moudrých myšlenek, které jsem si přivlastnila a pojala za své. Jedna z nich je například - pohřbi mrtvé a chop se života. Jedině tak se mi daří překonat smutek nad ztrátou milého člověka.

2) Kdy jsi poprvé zkusila napsat

báseň či text a co to bylo?

Od patnácti jsem psala vlastní literaturu faktu - deník, v němž jsem probírala všechny dojmy a zážitky, lásky a stesky. Všechny sešity, a bylo jich pozeňnaně, jsem před třicátým rokem zlikvidovala. Nebavilo mě se patlat v minulosti, pochopila jsem, že skončila jedna etapa života, ta bezstarostnější. Pak jsem pravidelně psala kamarádům na vojnu. Nejdelší dopis měl 10 stran A4, ale o lásce určitě nebyl, musel být o životě, protože to byli jen kamarádi.

3) Jaké byly první literární úspěchy?

Jedni se smáli a říkali - vtipné a piš, ale jeden mě při prvním veřejném čtení seřel za floskuli "počasí bylo o tom". Jsem Pepíkovi nesmírně vděčná za uštědrnou lekci, neboť jen opravdoví přátelé mi dokázali říci pravdu do očí. Škoda, že těch pravých bylo a je tak málo.

4) Čeho bys chtěla v literatuře dosáhnout?

Pro mě jsou nejdůležitější čtenáři, kteří mi rozumějí, s nimiž moje duše může na dálku i souznít. Sen o knize se zcela ještě nerozplynul.

5) Máš jako čtenářka a autorka svoje literární vzory?

Každého autora, který něco chytrého vymyslí, přinese neotřelý pohled na svět a na lidi, dokáže hladit duši. Když se ptám, kde na ty nápady chodí, jsem v nejvyšším blahu.

6) V kterou denní či roční dobu nejvíc píšeš a máš při psaní nějaký obvyklý rituál?

Nejdříve si musím čas na psaní nějakým způsobem zasloužit, například tím, že trpělivě vyslechnu manželovy plány na dovolenou. Pak následuje fáze zabavení manžela nějakou prací, kterou rád vykonává, aby se doma necítil tak sám. No, a pak je už jedno, kdy volná chvíle nastane. V zásadě jde o zachycení myšlenky při vzniku, nikoli úniku. Někde jsem psala - je třeba jednat rychle, jako lékař ze záchranky, nápad je jako bublina, stačí chvilková nepozornost a vše se rozplyne. Když jsem psala Baculínu, býval dokonce bez jídla, ale vadit mu to nemohlo, protože večer nejí.

7) Představ si, že budeš jmenována ministryní kultury. Co bys udělala jako svůj první krok?

Na tak hubené ministerstvo bych nikdy jako ministr usedla, protože bych nemohla rozdat granty, jak bych chtěla. A kdybych dala, potom bych tvrdě vyžadovala správné vyúčtování peněz (profesionální deformace) a tím bych umělce v dalším roce otráвила, nikdo už by v následujícím roce o nic nežádal. Tím by nastaly důvody pro jeho zrušení.

MĚLNICKÝ PEGAS

Mělnický Pegas vyhlašuje 10. ročník poetické soutěže Mělnický Pegas 2004. Soutěž je určena neprofesionálním básníkům ve čtyřech kategoriích (do 15 let, do 30 let, nad 30 let a autoři, kterým vyšla básnická sbírka).

Do anonymní soutěže je třeba zaslat 3 až 5 básní ve třech vyhotoveních. Ke každé práci účastník přiloží lístek se jménem, kategorií, datem narození, adresou bydliště a ofrankovanou obálkou se zpáteční adresou pro poslání pozvánky na slavnostní vyhlášení soutěže (v říjnu 2004).

Příspěvky posílejte do 31.května 2004 na adresu: Literární klub Pegas, Zdenka Líbalová, Českobratrská 2800, 276 01 Mělník. Václav

VÍTE, ŽE ...

- Zlata Zákoutská a Dana Beranová získali ocenění na 3.ročníku Řehečské slepice, Zákoutská získala 2.cenu (práce Řehečská rekapitulace) a Beranová čestné uznání (práce Schůzka LIRu, viz ona záhada z minulého čísla, takže autorkou parodie na LIS je právě Dana Beranová, uhodli jste?) v I.kategorii práce týkající se Řehče,
- v pátek 19.března vyšel v Nových Novinách článek Martina Žantovského LIS jednal o partnerském setkání,
- Václav Franc se zúčastnil v úterý 30.března autorského čtení na 2.ZŠ v Nové Pace, kde žákům 6.třídý četl pověsti z našeho kraje a vyprávěl o jejich vzniku,
- Draga Zlatníková přeložila sbírku belgické básničky Barbary Z. Flamandové, která vychází v nakladatelství Onyx pod názvem Podíl stínu. Již dříve přeložila její další sbírku Spříznění ohněm. Křest knihy se uskutečnil ve čtvrtek 1.dubna v pražském nakladatelství Futura,
- Josef Jindra představí svou novou sbírku Bělení prádla společně s novopackou ilustrátorkou Kateřinou Krausovou v Turnově , kde bude výstava kreseb instalována v prvních květnových dnech a 11.května se v domě Na Sboře (kousek nad muzeem) bude konat od 18.hodin autorské čtení. Václav

LITERÁRNÍ KVĚTEN 2004

Festival Literární květen se koná ve Zlínském kraji a letos by se jej mělo zúčastnit na 40 spisovatelů z české republiky. Koná se ve dnech 18. - 21.května A mezi spisovateli, kteří se akce zúčastní jsou známá jména jako např.: Daniela Fischerová, Jiří Žáček, Ivan Binar, Květa Legátová, Zdeněk Rotrekl. Podle organizátora festivalu Petra Adámka se jedná o vůbec nejvyšší počet literátů, kteří přijali pozvání na podobné akce.

Pozvaní autoři budou hovořit se zájemci o literaturu o své tvorbě a dalších tvůrčích plánech. Autoři jsou rozděleni podle zaměření do jednotlivých skupin. Podle organizátorů bude nejvíce spisovatelů přednášet ve čtvrtek 20. května (na plánovaných akcích se představí 14 spisovatelů). Akce proběhne nejen ve Zlíně, ale i v Kroměříži a Vsetíně.

Festival Literární květen se v tomto roce uskuteční už potřetí a jeho hlavním cílem je seznamovat veřejnost s krásnou literaturou a s pohledem spisovatelů na literaturu. (Václav podle www.libereckelisty.cz)

ZÁPIS ZE SCHŮZKY LISU

dne: 17. 3. 2004 od 17 hodin, místo: Městská knihovna Jičín
přítomni: Benešová, Beranová, Eberlová, Herbrych, Jebavá, Jindra, Procházka,
Procházková, Veselý, Zákoutská, Zeman, Zlatníková, Žantovský
omluveni: Franc

1. Zahájení

Žantovský uvítal plénium a zeptal se účastníků, kterak se jim daří a co nového doma. Zlatníková zaznamenala změnu (ne)účesu předsedajícího.

2. Jičínské poetické jaro

Eberlová seznámila přítomné s průběhem příprav Č-S setkání. Zatím se přihlásilo asi 20 potenciálních účastníků. Zajišťování doprovodných programů akce: ZUŠ může nabídnout obrázky a plastiky (předběžně domluveno, zodpovídá Procházka), možnost vystavení fotografií v Lodžii – horolezci (zodpovídá Eberlová), muzeum (zodpovídá Procházka).

Pracovní skupina navrhne mokrou variantu a předloží ke schválení příští schůzce LIS.

V době schůzky měly být již vyřízeny dva krajské granty, o které jsme žádali, avšak ještě nebyly známy výsledky. O další dva granty (na akci a publikační činnost) budeme žádat MÚ Jičín (zodpovídá Benešová).

Považujeme za vhodné zajistit korektora pro slovenskou část almanachu (úkol: všichni). V případě neúspěchu máme v záloze několik VŠ vzdělaných roditelých mluvčích bez hlubšího vztahu k lingvistice, což je lepší než nic.

3. Poetický večer ALS Blue World

Eberlová představila plánovanou akci Aktivní literární skupiny serveru Blue World, která by se měla podle dosavadních údajů konat ve Vrchlabí 30. dubna 2004. Protože ve stejný den probíhá i tradiční upalování čarodějnic, byla vyjádřena pochybnost nad kondicí kolokabilního uvažování pořadatelů. Termín bude proto ještě upřesněn (zodpovídá Eberlová). V případě naší účasti se počítá s možností jak vystoupení LIS na akci, tak případného organizačního zapojení.

4. Karl Kraus

Procházka informoval, že u příležitosti mezinárodní konference o Karlu Krausovi se uskuteční 15. dubna 2004 v porotním sále besídka za účasti Karla Hvižd'aly a Karola Sidona. Akce nese název O psaní, tisku, útisku a Karlu Krausovi.

Mezinárodní konference se pak koná 21.-23. dubna 2004, přičemž 22. dubna 2004 ve 12 hodin proběhne vernisáž výstavy.

5. Bělení prádla

Jindra představil svoji právě vyšlou sbírku Bělení prádla. V Městské knihovně Fráni Šrámka v Sobotce (galerie na schodech) jsou vystaveny až do 16. dubna 2004 originální kaligrafické ilustrace ke knížce od malířky Káti Krausové.

6. Pojizerky

Jindra informoval o vydávání navazujícího periodika po zaniklých Pojizerských listech. Pojizerky vycházejí v původním personálním obsazení redakce. Tiskovinu nelze nyní zakoupit v Jičíně a Nové Pace kvůli změnám v dohodě s distribuující firmou (zřejmě zejména finanční stránka).

7. Čtení pro nevidomé a související iniciativa

Benešová zhodnotila proběhlé čtení LIS na MÚ Jičín pro nevidomé spoluobčany a navrhla možnost zaznamenání našich děl na audionosiče (MC, CD) pro následnou dispozici knihovny. Každý autor by svoji tvorbu přednesl osobně. Byla vyjádřena naděje, že na uvedený záměr by bylo možné i získání grantu (zjistí Benešová). V takovém případě by se dalo uvažovat o využití studiového záznamového zařízení s dokonalejšími dispozicemi. Za opačné situace se spokojíme s dostupnými technickými prostředky (ani tato možnost nevylučuje následné počítačové zpracování – stříhy, odstranění šumu, čímž kvalita nahrávky dosáhne přijatelné úrovně).

8. Domácí úkol

Na následující schůzce budeme diskutovat nad díly Herbrycha, která přítomní členové obdrželi.

Konec schůzky byl v 19.30 hodin. Příští schůzka LIS se koná 14. dubna 2004 v 17 hodin v Městské knihovně Jičín

Zapsal: Žantovský

URUGUAYSKÁ TELENVELA V NOVÉ PACE

V pátek 23. dubna 2004 od 19 hodin uvádí v Městské knihovně v Nové Pace společnost Pařízek, Kracík CORP.Ltd Uruguayskou telenovelu a Gangsterské historiky z podsvětí Novopacka.

Dvojice Martin Pařízek a Vladimír Kracík nevystupuje v Nové Pace poprvé, jejich páteční večery v knihovně nepostrádají dobrou zábavu a kvalitní program, a to nejenom pro mladé diváky. Oba byli opakovaně nominováni na Jivínského Štefana.

Nenechte si ujít zajímavou kulturní akci!

Václav

KARL KRAUS – JIČÍNSKÝ RODÁK A SVĚTOOBČAN

Ve dnech 21.-23.dubna 2004 se v Jičíně koná mezinárodní konference Karl Kraus – jičínský rodák a světoobčan (1874 Jičín – 1936 Vídeň). Záštitu převzal ministr kultury Pavel Dostál a velvyslanec Rakouska v ČR Klas Daublebsky.

Z programu : Kurt Krolop (Praha): Karl Kraus a české země

Christian Wagenknecht (Göttingen): Psaní v horizontu tištěného textu – Karl Kraus

Leo Lensing (Middeltown, Connecticut): Chutzpe u psacího stolu. Scény z jednoho potenciálního životopisu

Ekkehard Haring (Vídeň): Kafka, Kraus a židovská mluva. Fasety identického diskursu

Friedrich Pfäfflin (Marbach): Karl Kraus a „jedno české téma“

Jaromír Loužil (Praha): Krausův boj proti ornamentu v literatuře

Jiří Stromšík (Praha): Karl Kraus u Eliase Canettiho

Friedrich Rothe (Berlín): Karl Kraus a Frank Wedekind

Gerald Stieg (Paříž): Role Karla Krause ve francouzské mediální kritice

Vladimír Úlehla (Jičín): Rodina Karla Krause a Jičín

Tereza Kleplová (Jičín): Jičín a Karl Kraus

Eliška Pavlíková (Jičín): Město svému rodákovi (odhalení desky v r. 1987)

Ivan Fontana (Praha): Karl Kraus a jičínské osobnosti: Svatopluk Volf a Karel Kazbunda

Vernisáž výstavy Karl Kraus v Jičíně a Jičín v Karlu Krausovi

J. W. Storck (Freiburg): Ovlivnil Rilke vztah Karla Krause k Sidonii Nádherné? Dohady, legendy, fakta

Alena Wagnerová (Saarbrücken): Sidonie Nadherné "vita reactiva" - O potížích se zařazením Sidonie Nadherné ve světě poměřovaném mužskými měřítky

Šárka Šírová (Ostrava): Mechtilde Lichnovská a Karl Kraus

Martina Emonts (Cáchy): Rozdíly v přístupu Karla Krause a Mechtilde Lichnovské k jazykové kritice

Josef Čermák (Praha): Ze zákulisí prvních přednášek Karla Krause v Praze

Milada Písková (Opava): Karl Kraus a česká kultura

Josef Rodr (Jičín / Hradec Králové): Krausovi Mart'ani a Čapkovi Mloci a vodníci

Zdeněk Mareček (Brno): Karl Kraus, brněnští Krausiáni a jejich pokusy vyčistit literární a novinářský Augiášův chlév na Moravě

Odhalení pamětní desky na rodném domě Karla Krause

Eva Bílková (Staré Hrady): První české vydání Posledních dnů lidstva

Marcella Rossová (Praha): Jan Münzer – překladatel díla K. Krause

Dagmar Blümllová (České Budějovice): Karl Kraus anglisty Aloyse Skoumala

Michaela Jacobsenová (Praha): Několik poznámek překladatelky Krausovy lyrik

Hanuš Karlach (Praha): Poválečné vydávání díla K. Krause u nás

Okrružní jízda autobusem: Valdická kartouza, Valdštejská lodžie, Židovský hřbitov (návštěva u hrobu Krausových prarodičů), synagoga

Celý program a další podrobnosti o akci na www.jicin.cz . Dle výše uvedených stránek Václav

VÁŽENÝ NUGÁT – HÁDANKA Z KOBRY 3/2004

Toto sousloví používám tradičně již několik let při nákupu zmíněné pochoutky v jilemnické cukrárně U Nyčů, přičemž si zatím nikdo nestěžoval. A teď z lingvistického hlediska: Vážený pan Nugát se neodchyluje od pravidel češtiny, dokonce jiné slovníky, než jaký měla autorka hádanky k dispozici, takový význam kodifikují. Pokud se mám vyjádřit k sémantice spojení: lepší by pravděpodobně bylo použít spojení ZVÁŽENÝ, případně NAVÁŽENÝ apod. NUGÁT, páč potřebnému použití lépe odpovídá tvar odvozený od dokonavého slovesa. Nedokonavé tvary používáme častěji pro vyjádření děje probíhajícího, zatímco pan Nugát má potřebnou proceduru již za sebou. Nic to ovšem nemění na skutečnosti, že běžně užívané spojení je také správné.

Závěr: Ano, i v jičínské cukrárně na rohu Husovy ulice u Městského úřadu si lze dát vážený nugát. Bagr. Podle posledních informací, které má náš list k dispozici, je ve zmíněné cukrárně pan Nugát stále dostupný, ovšem již ztratil na morálním kreditu, proto jeho vážnost poklesla. Martin Žantovský

Díky Martinovi za vyčerpávající odpověď a oznamuji, že ve správně identifikované cukrárně již nugát vážený asi neprodávají, neboť informace zmizela z venkovní nabídky. JANOVA

**24.dubna 2004 uplyne 14 let
od založení tehdejšího literárního kroužku,
nynějšího LISu.**

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Ročník 5. Číslo 4. Duben 2004 .

(14. dubna 2004)

www.kobra.zde.cz